

Τριώδιον

Ἦχος α'. Τῇ Παρασκευῇ Πρωΐ

Τῇ Παρασκευῇ Β' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηναῖον - ΤΗ ΚΒ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Βασιλείου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευστον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος α'.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, τῶν ἀσωμάτων
δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ αὔλον
ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ
μελωδήματι, τρισυποστάτου Θεότητος,
ἐκδεχόμενοι ἑλλαμψίν, χειρουβικῶς
βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ
σου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων,
χειρουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν
τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις
τῶν Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν
σοι Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον,
βοῶμέν σοι Δυνατέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ
ὁ Θεὸς ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 13. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ
τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ·
οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ'
αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις
ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ
Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ'
ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν, αἱ
ἐναντίαι δυνάμεις. Τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν
πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος α'.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἀχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν

ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 20. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Νηστεία ὑψούμενοι, τῶν χαμαιζήλων παθῶν, ὑψώσωμεν Κύριον, τὸν ὑψωθέντα σταυρῷ, καὶ Κόσμον ὑψώσαντα, πίνωμεν ἐν αἰσθήσει, κατανύξεως πόμα, λάβωμεν τὴν ἡμέραν, κατὰ νοῦν καὶ τὴν ὥραν, ἐν ἣ τῷ αἰωνίῳ Κριτῇ παραστησόμεθα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὀδυρομένη θρηνοῦσα, τοιαῦτα ἐφθέγγετο. Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, φῶς μου γλυκύτατον;

Ἀνάγνωσις Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου οὐ γίνεται.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. α'. Λάμπει σήμερον.

Λάμπει Κύριε, ἡ χάρις ἡ τοῦ Σταυροῦ σου, ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀστράπτουσα, τὴν ἰσχὺν τῶν δαιμόνων ἐξαφανίζει, καὶ νηστείας δρόμον νῦν εὐμαρίζει, ἐν αὐτῇ δυναμῶν, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. α'. *Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Ὑψωθέντα ἐν ξύλῳ ὡς ἐθεάσατο,
ἢ τεκοῦσά σε Μήτηρ ὠδίνων ἄνευθεν,
ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεκραύγαζεν·
Οἶμοι γλυκύτατε Υἱέ! τιτρώσκομαι νῦν
την ψυχὴν, ἐν τῷ σταυρῷ καθορώσά σε,
ἐν μέσῳ δύο κακούργων, δίκην κακούργου
προσηλούμενον.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά

σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβεῖαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,

Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὦιδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ,
ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ,
καθορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν,
ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὴν βασίλειον δόξαν Παμβασιλεῦ,
ὁ κλεινὸς Βασίλειος, ἀγαπήσας σταθερῶς,
ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε, δι' οὗ, Βασιλείας οὐρανῶν
ἡμᾶς ἀξίωσον.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Ὁ ἀξιέπαινος βίος, ἡ καθαρὰ, πολιτεία
Ἐνδοξε, τῶν ἀγώνων ἡ τριβή, κληρονόμον
ἔδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε
ἀπειργάσατο.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ὑποταγεῖς τῷ Κυρίῳ δι' ἀγαθῆς,
πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρόν
καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας
κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασίλειε.

Δόξα.

Τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ τὸν νοητόν,
Φαραῶ ἐβύθισας, πανστρατὶ ὡς ἀληθῶς,
καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες σοφέ, ἔνθα νέφος
ἀθλητῶν ἀεὶ εὐφραίνεται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενής,
βουληθεὶς κατώκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον
νηδύν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἀγνή, σῶσαι
θέλων τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὦιδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Οὐκ ἐστὶν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου

Αγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψώθης οἷά περ ἄμνός, ἐπὶ ξύλου
Τρισμάκαρ, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων,
διανοία καθαρά, καὶ καταράσσεων ἐχθροῦ,
τάς ἐπάρσεις, σθένει θείου Πνεύματος.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος
ὢν.

Στιγμάτων Μάρτυς καλλοναῖς,
ὡραιότατος ὥφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα,
διανοία καθαρά, χαριστηρίους φωνάς,
ἀναμέλπων τῷ ἀγωνοθέτῃ σου.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Μεγίστην εὐκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι
γνώμῃ, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας,
ἐκαρτέρησας σοφέ, καὶ τὸν μέγਾਲως αἰεί,
ἐπηρμένον, Μάρτυς ἐταπείνωσας.

Δόξα.

Ἐνθέων φύλαξ πεφυκώς,
προσταγμάτων θεόφρον, φυλακαῖς
κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς,
διδασκαλίας ὁδόν, τὴν εἰς πλάτος γνώσεως
εἰσάγουσαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν
Ἑσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετράνωσεν
αὐτήν, βοῶν· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος,
τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Ὁ Εἰμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου

Αγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναιίου - - -

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Βασίλειος, τὴν Βασιλείαν
Θεοῦ, ποθήσας ὑπῆνεγκε, τὴν τῶν
βασάνων πυράν, καὶ θάνατον ἄδικον·
ὄθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς ἠξιώθη. Τοῦτον
οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει,
πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένε πανάμωμε, μήτερ Χριστοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν Παναγίαν
ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας
ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὄν

περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση,
συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος,
ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν
Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδὼν ἀστράπτον σου, τὸ θεῖον
πρόσωπον, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ ὁ
δυσσεβής, Μάρτυς κατεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ
σκότους ὑπουργός, ἀναισθήτως ἐμωραίνετο.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δυνάμεις μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Σοφία κρεῖττονι, καλλωπιζόμενος, τοὺς
σοφοὺς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῶ, σθένει
ἀπεμώρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς,
νίκης στέφανον ἀπέληφας.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Ταθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον,
ἐκραταίου σε Λόγος ὁ ἐν Σταυρῷ, τανυσθεὶς
Βασίλειε, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς,
δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Δόξα.

Οὐ θύω δαίμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον,
οὐ κολάσεων εἶδη ὁ ἱερός, ἔκραζε Βασίλειος,
ἓνα Θεὸν ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑμνῶ σε Δέσποινα, τὴν πολὺῤῃμνητον,
εὐλογῶ σε Παρθένε, δι' ἧς βροτοί, πάντες

εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρας ἀληθῶς, τῆς
ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τάς
τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ
καταύγαυσον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ,
τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων
ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σιδήρου βάρει κατακαμφθεὶς,
ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγόν, Κυρίου
φέρειν ἐλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστου
τραχηλιάσαντα, ἐχθρὸν τὸν ἀλαζόνα
Μάρτυς κατέκαμψας.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου
πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά
σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Σιδήρου βάρει κατακαμφθεὶς,
ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγόν, Κυρίου
φέρειν ἐλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστου
τραχηλιάσαντα, ἐχθρὸν τὸν ἀλαζόνα
Μάρτυς κατέκαμψας.

Στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Μέτ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ,
Μάρτυς περικείμενος δεσμά, τόπους ἐκ
τόπων διέδραμες, τούτοις ὡς ὀρμίσκοις
ὠραϊζόμενος, Βασίλειε, καὶ τέρπων τὸν
Ἀθλοθέτην σου.

Στίχ. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδεισαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Αἱμάτων ρεύμασι σεαυτῶ, Μάρτυς ἐπιχρώσας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἔνδοξε, νίκης τε διάδημα περιθέμενος, Χριστῶ συμβασιλεύεις χαίρων Βασίλειε.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ, τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτείχισμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Πέμπτης Ὡδῆς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομα σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἱατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι, διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἥρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ ε'. Ἦχος δ'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Στίχ. Πρόσθεες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἐκουσίως Δέσποτα, ὑψώθης ἐν σταυρῶ, καὶ κατέρραξας τὸν ἐχθρόν, ἔκουσίως ὅθεν

κατερραγμένον με, ἡδονῶν εἰς βάραθρα, εὐσπλαγχνία σου ἀνόρθωσον.

Στίχ. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Σκοτισθέντα πάθεσιν, ἀτόποις τὴν ψυχὴν, φωταγωγήσον Ἰησοῦ, ὁ σκοτίσας ἥλιον, σταυρῶ τεινόμενος, καὶ φωτίσας ἅπαντα, Οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Στίχ. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Τὸ Νηστείας πέλαγος, ἐκπλεῦσαι γαληνῶς, καταξιώσόν με Χριστέ, κατευνάζων κύματα τῆς διανοίας μου, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς λιμένας ἐγκαθόρμισον.

Στίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ ε'. Ἦχος πλ. α'. Τοὺς ἐκ νυκτός

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Σὺ σταυρωθεὶς, φθορᾶς ἀπαλλάττεις με, καὶ λογχευθεὶς, ἀπαθανατίζεις με, δοξάζω σου τὸ ἄφραστον ἔλεος, ὅτι ἦλθες Χριστέ; ἵνα σώσῃς με.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Ἐν τῷ σταυρῷ, τείνας τὰς παλάμας σου, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ ἀπέκτεινας, τὸν λαόν

σου ἀνασώζων Κύριε, διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν
τὸ κράτος σου.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τὴν ἐν τρισί, προσώποις Θεότητα, μίαν
ἀρχήν, τὴν πανυπερούσιον ὑμνήσωμεν, τὸν
Πατέρα ἀναρχον, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα
ἅγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅν οὐρανός, χωρεῖν οὐκ ἡδύνατο, σὺ
ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα τέτοκας, ὦ τοῦ
φορικοῦ καὶ ἀρρήτου θαύματος! Διὸ πάντες,
ὑμνοῦμέν σε Ἀχραντε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δι' ἐμέ, ὑπομείνας σταύρωσιν, ὄξος
πιών, καὶ εἰπών· Τετέλεσται, τέλεσόν μου τὸ
Νηστείας στάδιον, ἀξιῶν με ἰδεῖν σου τὴν
Ἔγερσιν.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. α'.

Τοὺς ἐκ νυκτός, προσκυνοῦντάς σε
Χριστὲ ἐλέησον, καὶ εἰρήνην δώρησαι, διότι
φῶς καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο
ιάματα τοῖς δούλοις σου φιλόανθρωπε.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὠδὴ Γ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην
καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,
ἐν εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ
σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψώθης τοῖς ἄθλοις σου, καὶ
κατέρῳαξας ἐχθρόν, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε,

καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῶ, στεφθεὶς
διαδήματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ὑψώθης τοῖς ἄθλοις σου, καὶ
κατέρῳαξας ἐχθρόν, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε,
καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῶ, στεφθεὶς
διαδήματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὅσα ἠνξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Σταυρῶ τὸν τανύσαντα, τὰς παλάμας
διὰ σέ, Μάρτυς σοφὲ μιμούμενος,
ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ξεσμούς
ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην σου
τοῖς τραύμασιν.

Δόξα.

Ἐδέσμευς δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκους
δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασίλειε,
ἀπολυθεὶς δὲ ἔνδοξε τῆς σαρκός, εἰς τὸ
τέλος διέλυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας θείᾳ
χάριτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, ἦν ὑμνοῦσι
στρατιαί, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶ
σε, πάθη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον
Ἀχραντε, καὶ πυρὸς αἰωνίου ἐλευθέρωσον.

Ὁ Εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην
καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι,
ἐν εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ
σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
Πολυέλεε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος α'.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων
ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι,
περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ
αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο,
καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην
ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ἐλευθέρωσον
τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναιίου.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη
τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου,
Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη αἱ Ἁγίαι
Μάρτυρες, Καλλινίκη καὶ Βασίλισσα, ξίφει
τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας
Δροσίδος, θυγατρὸς Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως,
καὶ τῶν σὺν αὐτῇ πέντε Κανονικῶν.

Ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Εὐθύμιος, ὁ
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσας ἐν ἔτει 1814,
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναιίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον
εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις Παισὶ,
τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα
Θεοῦ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοᾶν. Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς θείας χάριτος
λαμπόμενος, τὸ σκότος τῶν κολάσεων
διελήλυθας, γεγονώς ἡμέρας κοινωνός,
Σοφὲ ἀνεσπέρου, καὶ βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἥδρασμένη ἐπὶ πέτρᾳ θείας γνώσεως,
θεόφρον ἡ καρδία σου, οὐ σεσάλευται,
πειρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητά, βοῶσα τῷ
πάντων Λυτρωτῇ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μωραίνόμενος ὁ τύραννος προστάττει σε, λωροτομεῖσθαι Ἐνδοξε, καὶ ὡς ἄσαρκον ὑπομένοντά σε καθορῶν, συνῆκεν οὐδόλως ἐκβοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ὡς χρυσὸς ἐν τῇ καμίνῳ τῶν κολάσεων, ἐξέλαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφράγισμα, παθημάτων θείων γεγωνώς, ἐβόας Βασίλειε σοφέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἀδιάφθορον, Παρθένε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν ἐβόας Σωτῆρι καὶ Θεῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡιδὴ η'.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρὰς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι σε ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλικῶς πρὸς τὸ θεῖον ἀνατεινόμενος, τοὺς τοῦ σώματος πόνους ὄναρ λελόγισαι· ὅθεν πρὸς ζωὴν μακαρίαν καὶ ἄπονον, Μάρτυς ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέβης.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, σπαραγμοὺς ὑποφέρεις σαρκὸς στερρότατα, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπνίγεις ἐχθρὸν ρείθροις σῶν αἱμάτων, Βασίλειε τρισμάκαρ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ βασιλεὺς κόσμος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος τὸ ἀπεικόνισμα, Μάρτυς ὁ στερρός, τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα, ὕμνοις εὐφημείσθω, Βασίλειος ὁ μέγας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερκόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον, οὐρανῶν Βασιλείαν, στέφος ἀμάραντον, ἄλυπον ζωὴν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς μετὰ τέλος εὐρεῖν κατηξιώθης.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἡξίωται διὰ σοῦ Παναγία Θεοχαρίτωτε· μόνη γὰρ ἡμῖν, τὸν Σωτῆρα ἐκύησας, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδῆς Ὠδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος
καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ
ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα
τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ
ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα
ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἔμμελως)

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὠδὴ η'. Ἦχος δ'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Σταυρῷ προσπαγεῖς δι' εὐσπλαγχνίαν,
Ληστῇ τὸν Παράδεισον ἠνέφξας, νῦν δὲ
ληστευθέντα με, δαίμονος δεινότητι, καὶ
τῇ ψυχῇ ὁλόσωμον, πληγὴν δεξάμενον,

ιάτρευσον ἀνοίξας μοι πύλας, τὰς τῆς
μετανοίας, τῇ σῇ φιланθρωπία.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νηστεία λαμπρύναντες τὴν σάρκα,
ψυχὴν ἀρεταῖς καταπιάνωμεν, πένητας
ἐκθρέψωμεν, πλοῦτον μὴ κενούμενον, ἐν
οὐρανοῖς ὠνούμενοι, καὶ ἀνακράξωμεν· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Πάθει σου Κτίσις ἐκλονήθη,
σταυρῷ σε θεασαμένη καθηλούμενον,
Σῶτερ ὑπεράγαθε· ὅθεν ἰκετεύω σε, ταῖς
προσβολαῖς κλονούμενον, αἰ τοῦ ὄφεως,
στερέωσον τὸν νοῦν μου, Οἰκτίρμον, σοῦ
τῶν θελημάτων, ἐν ἀρραγεὶ τῇ πέτρᾳ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ
Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοδοκίον.

Ἡ πύλη Θεοῦ ἡ κεκλεισμένη, ἦν μόνος
διώδευσεν ὁ Κύριος, ἴθυνον πρὸς τρίβους με,
θείας καὶ διάνοιξον, τῆς σωτηρίας πύλας
μοι θεοχαρίτωτε! πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω
Παρθένε, μόνη προστασία, τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Τὸ Εὐλὸν τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ σὺ Χριστέ μου ἐσταυρώθης ὑμνῶν, ὑπερευλογῶ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Ἐν Γολγοθᾷ οἱ ἄνομοι, σὲ Χριστέ σταυρώσαντες ἀπέκτειναν, ἀλλὰ ζῆς καὶ σῶζεις, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Στίχ. *Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Τριωδικόν.

Ξενοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερῆς ὡς Θεός, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἰκετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε Πανάχραντε, ῥυσθῆναι παντοίων, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, δυνάμει νευρώσας με ἀξιώσον, εὐψύχως ἀνύσαι, τὸν τῆς Νηστείας δρόμον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. *Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. *Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.*

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενοὺς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡιδὴ θ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὥράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν Ἁγίων τερπνὰς λαμπρότητας, ἀπολυθεὶς σαρκός, κατηξιώθης Πανόλβιε, καὶ Ἀγγέλων συνήφθης στρατεύμασι, μέλπων ἀεὶ σὺν τούτοις Ἅγιος, Ἅγιος,

Ἅγιος, Τριάς, ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ὡς φῶς παμμάκαρ, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐρανῷ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας ὁρῶμενος, ταῖς τῶν ἄθλων φεγγοβόλοις λάμπεσι, καὶ θαυματουργημάτων, θείαις λαμπρότησι, πάντων καταυγάζεις, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Σαυτὸν τῶν ἄθλων ταῖς ὠραιότησι, πανευκλεῶς θεόθεν, Ἀθλοφόρε ὠραῖσας, καὶ Χριστῷ τῷ ὠραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιοσύνης, νῦν περικείμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν οἱ πιστοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἡ γῆ τῇ θείᾳ ταφῇ ἡγίασται, τοῦ Ἰεροῦ Βασίλειε καὶ Θεοῦ σου σώματος, τῶν Δικαίων ἐσκίρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν τὸ πνεῦμά σου μάκαρ ἔχοντα, μεθ' ὧν πάντων μέμνησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου! Θεὸς γὰρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τικτόμενος, ὃν ἰκέτευε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει

τιμῶντάς σε, Μῆτερ ἀπειρόγαμε, σεμνὴ
ἀπολυτρώσασθαι.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ Θ'. Ἦχος δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ᾤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λίθον σε τμηθέντα προεῖδεν,
ὄρους Προφήτης τῆς Παρθένου, Σῶτερ
διαρρήξαντα πέτρας, τῇ σῇ σταυρώσει·
διὸ βαρούμενον, ἀναισθησίας λίθῳ με, ὡς
πανοικτίρμων ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Νήστευσον κακίας ψυχὴ μου, θείαν
ἀγάπην ἐντρυφῶσα, θύραν ἀναπέτασον
πάσαις, καλῶν ἰδέαις, ἐναποφράττουσα,
τῆς πονηρίας εἴσοδον, δι' ἐγκρατείας καὶ
δεήσεως.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης
Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον σῶσον, ὁ
κατακρίνας τῷ Σταυρῷ σου, Δέσποτα Σωτήρ
μου τὴν ἐχθραν, καὶ μὴ γεέννης δείξῃ
ὕπευθυνον, τὸν σπιλωθέντα πάθεσι, καὶ
ἀμαρτίαις ἀμαυρούμενον.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι
τὸν Κόσμον μετὰ δόξης, λῦσον τὴν ἀχλὺν
τῶν κακῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς ΚυΗΣάσης

σε, καὶ κληρονόμον ποιήσον, τῆς οὐρανοῦ
Βασιλείας σου.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ Θ'. Ἦχος πλ. α'. Ἡσαΐα χόρευε

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Πάλιν τὸν Παράδεισον, ὑπανοίγεις
ἅπαξ σταυρωθεῖς, ἐν ᾧ μεταλαβὼν, χαίρω
τῆς ζωῆς, θανάτου λυτρούμενος αἰωνίου,
τῆς παρακοῆς· ὅθεν Φιλάνθρωπε, ὡς Θεόν
μου μεγαλύνω σε.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὸ κατάρας ὄργανον, εὐλογίας δέδεικται
σφραγίς, ὁ σὸς ζωοποιός, Κύριε Σταυρός,
ἐν ᾧ καθορῶντές σε, ζωούμεθα θνήξαντες
τὸ πρὶν, καὶ ἀνυμνοῦντές σε, ὡς Δεσπότην
μεγαλύνομεν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε ἄναρχε
Τριάς, σεπτὴ ζωαρχικὴ, ἄτμητε Μονάς,
Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητέ, Λόγε καὶ
Υἱέ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σῶσον πάντας τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομήτορ·
ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ
παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ
Θεός, ἐστὶν ὁ τεχθεῖς. Ὅν μεγαλύνοντες, σὲ
Παρθένε μακαρίζομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἡ ἰσχὺς μου καὶ
καταφυγή, γενοῦ μοι φωτισμός, νῦν
ἐγκρατευτῶς, εὐφραίνων καθαίρων με,

ρύόμενος ἀπὸ πειρασμῶν, ἵνα δοξάζων σε,
τὸν Δεσπότην μεγαλύνω Χριστόν.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. α'.

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν
γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα
αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον
μακαρίζομεν.

Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Φωταγωγικά

Ἦχος α'.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Χριστέ, τὴν ψυχὴν
μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας,
δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Χριστέ, τὴν ψυχὴν
μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας,
πρεσβείαις τῶν Ἀγίων καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Χριστέ, τὴν ψυχὴν
μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτόν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ
πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι
καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·

αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει
κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι
αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ
οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ
ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος
ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν
σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ
ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν
τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους
αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι
ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται
πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ
σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν
σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἶρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος,
σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην
ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν
σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ
ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον,
Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὁμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτείνον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ παθοκτόνος Νηστεία παροῦσα, τοὺς κακωθέντας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἰατρεύειν ἐπαγγέλλεται, ἣν ὡς θεόσδοτον βοηθὸν τιμήσωμεν, τὰς θεογράφους πλάκας, διὰ Μωσέως δεξάμενοι, μὴ προκρίνωμεν τὴν συντρίψασαν αὐτὰς ἀκρασίαν, μὴ γενώμεθα μέτοχοι, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ, μὴ σκυθρωπάσωμεν Ἰουδαϊκῶς, ἀλλὰ Ἐκκλησιαστικῶς φαιδρυνθῶμεν, μὴ φαρισαϊκῶς ὑποκριθῶμεν, ἀλλ' Εὐαγγελικῶς καλλωπισθῶμεν, ἐγκαυχώμενοι τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἡ παθοκτόνος Νηστεία παροῦσα, τοὺς κακωθέντας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἰατρεύειν ἐπαγγέλλεται, ἣν ὡς θεόσδοτον βοηθὸν τιμήσωμεν, τὰς θεογράφους πλάκας, διὰ Μωσέως δεξάμενοι, μὴ προκρίνωμεν τὴν συντρίψασαν αὐτὰς ἀκρασίαν, μὴ γενώμεθα μέτοχοι, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ, μὴ σκυθρωπάσωμεν Ἰουδαϊκῶς, ἀλλὰ Ἐκκλησιαστικῶς φαιδρυνθῶμεν, μὴ φαρισαϊκῶς ὑποκριθῶμεν, ἀλλ'

Εὐαγγελικῶς καλλωπισθῶμεν, ἐγκαυχώμενοι τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,

ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί τὸ θαυμαστόν, καὶ ἐξαίσιον; ἢ Παρθένος τῷ Κυρίῳ, ἀνεβόα μητρικῶς. Αἱ ὠδίνες, ἃς οὐκ ἔγνω ἐν τῷ τίκτειν σε, Υἱέ, δριμεῖαι, καθικνοῦνται τῆς καρδίας μου, οὐ φέρω, ἐν σταυρῷ προσηλωμένον σε, ὁρᾷν τό φῶς τῶν ὁμμάτων μου· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως δοξάσω σὺν τῷ Κόσμῳ, τὴν φρικτὴν Οἰκονομίαν σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη
ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ
ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὠραν.*

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)